

som han hidtil har faret med, og tilføre ham paa Listen af det Skib, hvorpaa han har taget Hyre.

§ 8. Desuden bør enhver Forandring, som, foruden det i 7 § nævnte specielle Tilfælde, foregaaer med Skibsmandskabet, være sig ved Tilgang, Dødsfald, Desertion, eller paa hvilken-somhelst anden Maade, af Skipperen, ved første givne Leilighed, anmeldes for Consulen, for af ham at blive anført paa Skibets Mønsterulle. Bliver en Skipper ved Skibbrud, svært Haverie og andet Ulykkestilfælde, eller ved Skibets Salg paa fremmede Steder forhindret fra, at kunne føre Skibet hjem, da bør han til Consulen i det District, under hvilket han befinder sig, overlevere en Liste over alle indrullerede Søfolk, som han har haft med sig, hvori, foruden hver Mands fulde Navn, skal være anført Districtet, Byen, Amtet eller Lægdet, hvorunder de ere indrullerede, forsaavidt sadanne Efterretninger enten af ihændehavende Papirer, eller af Hukommelsen og Mandskabets Forklaring, kan tilveiebringes.

§ 9. Naar Handlende, Søfarende, Reisende eller andre af Kongens Undersaatter, som opholde sig paa et Sted, hvor een af de Kgl. Consuler residerer, imellem sig slutte eller indgaae Contracter og giensidige Forbindelser, om hvilke det i sin Tid kunde udfordres, at de bleve fremlagte ved de Kgl. Retter, da skal de være forpligtede, at lade deslige Documenter autorisere ved Consulens Underskrift, naar de ikke vil vente, at disse, formedelst Mangel af denne Legalisation, skulde blive upaaagtede eller kiendt ugyldige, og er det Consulen paalagt, paa behørig Requisition, uden Betaling, at meddele den herved befalede Paategning. Dog skal under de fornævnte Documenter ikke forstaaes eller indbefattes de i Handel og Vandel af og med Kgl. Undersaatter sluttede Contracter og Forskrivninger, hvilke beholde deres fulde Gyldighed om de endog ikke ere efterseete og underskrevne af Consulen.

§ 10. Ifald noget, Kgl. Undersaatter tilhørende, Skib skulde forulykkes, strande eller lide Skibbrud, da skal Consulen, saafremt vedkommende Rehdere og Interessenter ikke have beskikket nogen anden Fuldmægtig til at besørge Skibets og Godsets Redning, eller det Bjergedes Bortsælgelse, efter Embedspligt antage sig Sagen til Bedste for de respective Eiere, til hvilke han derfor har at aflægge Regnskab. Til saadan Pligts Opfyldelse have saavel Skipper som

Mandskabet af det forulykkede Skib at yde ham vedbørlig Hielp og Bistand, samt troeligen at efterkomme hvad Consulen i saadan henseende, overensstemmende med Stedets Love og Vedtægter, maatte paalægge dem at udføre eller foranstalte.

§ 11. I lige Maade er det Consulerne paalagt, naar nogen kgl. Undersaat ved Døden er afgaaet under deres District, og ingen myndig Arving ei heller noget ved Testamente, eller paa anden Maade, dertil autoriseret Person paa Stedet befindes, da at antage sig den Afdødes Efterladenskab, og derved at besørge hvad som, efter Omstændighederne i Overensstemmelse med den antagne Brug, og i Medfør af Tractaterne ufortøvet bør at iværksættes, samt derom, det snarreste skee kan, at give Efterretning saavel til Gen. Toldk. Og Commerce-Coll., som til den Afdødes nærmeste Slægt, ifald denne er ham bekiendt. Paa saadan indløben Efterretning vil det da paaligge den Afdødes myndige Arvinger eller de Umyndiges Formyndere og Værger, enten selv, eller ved en behørig autoriseret Person, at indfinde sig i Sterveboet, for at iagttage deres Tarv, eller og at forsyne Consulen med Fuldmagt og videre fornøden Underretning om, hvad han paa deres Vegne deri har at foretage sig, ligesom de og i alle Tilfælde skal fyldestgjøre ham for hans Udlæg og for den hafte Uleilighed, samt, efter aflagt Rigtighed, meddele ham vedbørlig Qvittance.

§ 12-19. Ophævet.

[Cancellie-Pl. af 21. november 1828 ang. Istandsættelsen af brøstfældige Bolværker i Kiøbstederne (Resol. 15 Nov)]

Udgår som forældet.

Gr. Det er allerede forhen for enkelte Steder, og i Særdeleshed hvad Kiøbenhavn angaaer ved Fr. 18 Apr. 1744. § 9 og ved Raadstue-Pl. 28 Sept. 1768 (Resol. 20 Aug.), udtrykkeligt bestemt, hvorledes der skal forholdes, naar vedkommende Eiere, der have noget Bolværk at vedligeholde, forsømme denne deres Pligt. Men, da der, for andre Steder, ikke haves nogen saadan udtrykkelig Bestemmelse, og der desaaarsag har været Tvivl om det Offentliges Rettigheder i saa Henseende, og den Fremgangsmaade, hvorved samme skal gøres gieldende, saa har Kongen, til Regel for deslige Tilfælde, befaleet: